

Lo Sonatent

DIARI REGIONALISTA Y DE VISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus, Diumenge 10 de Sembre de 1899

Núm. 3361

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Jauguera, 6. No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Administració y dacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
n provincias trimestre. 3-50
Estranger y Ultramar. 7
Anuals, a preus convencionalis.

Farmacia Serra

12 ANYS

de contidas curacions y d'una acceptacieneral, son las millors probas a demostrar que

XAROP SERA

La que paga més

contribució de la pro-

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre el crò-nica y rebelde que sia tota classe d'...

TOS

vincia.

AGRICULTORS ALERTA

Visiteu lo magatzem de guanos de A RIUDOMS

Massó y Ferrando

Guano classe superior.—Id. de peix.—Cascos d' arengada pera adops de las hortallissas.

Magatzem a Riudoms y a Reus Vilá, núm. 3.

Los pensamientos

INTIMA

Entre 'ls espectacles intims que fortament m' han conngot las fibras del pensament, jamay podré oblidar la impresió que m' produí lo veurer alternativament, ja ab claror de lluna ó de celiestia, una font silenciosa vorejada d' herba guarnida de nombrosos pensaments. N' hi havia de petits y grans y també de tots colors. Ne vegí alguns completaments blancs, com borralions de neu—y 'ls vaig comparar ab *pensaments* de ignocenta noya.—Ne vegí de moradencs com núvols de cap-al-vespre, y el seu costat altres de morat de tan fosch, negre—y 'ls vaig comparar, los primers ab una noya entristida, y 'ls segons ab una altra noya endolada ab lo dol de l'ánima qu' es lo més negre.

Ne vegí altres d' un groch-blanch delicadíssim, quelcom rosat y blauvent, d' un blan de venas y un rosat de pit—y 'ls vaig comparar ab una noya despollada com las arts y vestida ab sa bellesa. Y el miras los tots plegats, semblárenme papellonas dormidas... y quan lo vent las bellugá, un vol immens de papellonas anunciant la primavera.

Per mí lo primer pensament naixí del misteri de la nit, naixí dels frets patons de la lluna y 'ls estels, lo botejá la rosada y 'l vertí lo cel colorit per nou dia. Per aixó teneu los mattasos delicats de l' aubada, dels raigs de lluna, estels y foch-follets.

No exhalan perfum perque simbolissan lo recort, lo passat, lo silenci, lo pensament que no te forma, lo ideal, presentiments ó somnis. Ells passen per la terra silenciosament, sens cridar ab ubrigadora flayre, ells esclaten després de la atrevida flor dels atmetllers que 'l vent del hivern que fuig se n' emporte, com venjans de sa derrota, ó tal volta se las endugui per coronar a sa blanca companyona, a sa estimada, la neu.

Los pensamientos son las flors tristas, son las ofrenas per los difunts, las predilectas dels ayants, son las inclosas flayre de petons en las cartas, en aquellas que dol no pagner escriurer lo més elocuent: los sospirs y las miradas...

¡Que fan pensar los pensamientos dissecats, los pensamientos morts, tenint per tomba un libre, per lloana los seus fulls y per llágrimas lo recort!

† HORTENSI GÜEL.

Bocet

Al simpálich amic y principal meu D. Ramón Petramé y Rosal.

De tants mils que marxáren ni un de sencer retorna; mireune en els seus cossos la febre de la fam, en sa mirada dócil el vel de la ignoscencia, en sos fronts juvenívols l' oprobí del cobart...

En molt llunyanas terras hont altra llengua s' parla y 'ls usps son dels nostres completament estranys, allá hont fa quatre sigles Colón la descubria y en feya a Espanya ofrena ab rius d' or y de sang;

Allá a aquella insalubre, pro humanitaria terra; allá hont entrellassada l' entorxa de la pau ab el Progrés fa via lliurant als novells pobles dels de la vella Europa, que 'ls tracta com esolaus;

Allá hont el Sol expléndit la fites diu qu' es orra: lá flama de la Pátria, la santa Libertat; allá com xays anáren a defensá una idea els que menys de culpables podrán sos fills tatrar

—¡Pobrets 'ls que retornan!—tothom a una ven crida mirantsels ab l'apreoi que s' miran 'els germans, veyentlos a colladas per vías y per plassas: qui d' entre ells no coixeja, dú 'l bras embolicat.

—Aquest será l' epiloch horrende de la tragedia qu' Espanya representa quatre anys fará?— Amich, no s' desanimi; ab fé, constá esperi que 'l Sol de renaixensa ja daura 'l lonserrat...

SALVADOR BORRÚ Y SOLER.

Barcelona 8 Septiembre 1899.

Un martir del art

Al amich versaire Angel Cervera.

En Ramóns qu' era un apostol del art. Tot lo dia tancat en son taller, clavant sos dits nerviosos en los pilots de roig fanch qu' anava prenent forma paulatinament, mentres qu' ell, en Ramón, l'artista per temperament frua sa obra semblant qu' aquell fanch s' encarnés amb ell y sempre, l' un dia darrera l' altre donant esbarjo a son ánima, treballant en be de l' art, pero del art verdader, del aquell art que sempre corre perseguint l' avens y traspasa totas las vallas, cavalcant en alas d' una imaginació potent, arribant a paratges desconeguts per la gent que per art so s' entenen lo ratinarisme, l' encongiment, la covardia, y l' art que s' estaciona no es pas art, puig aquest, igual que la ciencia no te fronteras y ha d' avansar am dalit y sense por d' esberlarse, donchs l' únich obstacle am que pot topar, es lo vulgo de coneixements viciats per los «donatass» del art; més, si tots los que 'l estiman, tots los que 'l veneran, tots los que 'l viuen emprenguessin resoluts l' avens que per lley de la naturalesa jo crech que s' imposa, no caldría pas témer, las vallas y las trabas caurían a la empenta dels valents soldats.

Més, per dissort la covardia impera y per aixó en Ramón, qu' era un valent, fou un mártir.

Tothom lo mirava am sorna, tothom al veurel sonreya y al passar per son costat exclamavan en veu baixa:—Es un modernista—y éll al comprendre aquestas exclamacions sentía en son ánima la cremor de las llágrimas qu' envidriaban sos ulls. Y sol, oblidat com una planta exótica, treballava nit y dia, sostenía verdaderas lluytas am los compactes pilots de fanch que semblava obehissin los desitjos de son ánima, que prenguessin la vida qu' a ell fugia, y que fins tinguessin lo cor que mancava als que d' ell feyan mofa.

Per aixó ell passava horas y horas en lo taller, lluny dels homes ja qu' aquestos lo matavan fentlo penar, fentlo plorar, mentres que sas obras lo matavan fentlo gaudir, proporcionantli un plaher intim, fondo, intents, un no sé qué que l' aconhortava y fins li minvava lo greu de la anemia que corcecat sos pulmons li robava poch a poch la vida. Lo cor y 'l cervell consumían també sa forsa vital y per aixó sentía la necessitat de respirar ayres purs, de córrer ádelerat per valls y planas cercant l' ambient que necessitava pera viurer, més, aquest ambient ni tan sols l' ovrava, y no emprengué la voiada preveyent que cauria rendit al comensar lo camí.

Sa forsa anava minvant. Son visatge retratava l' anemia que 'l corcecab, sobresortint d' aquell tó de carn groguench, sos ulls negres, brillants, que semblava volguessin saltar de sas concas amoratadas y malgrat aixó, treballava am la mateixa fé de sempre rodejat d' obras d' art, que lo temps havia tapat amb un mantell de pols, geyant oblidadas pel mon en un recó, veyentse solument mimadas per las arányaras que teixían a son entorn humils dosers. Tothom passava indiferent per devant de la pobre caseta ahont hi havia 'l taller que mereixía 'ls honors d' un temple, sens pensar que allí dintre s' hi migrava un geni, fins un jorn que ma indiscreta empenyó la porta y aparegué un cuadro en extrém impresionador.

Lo pobre Ramon festés en terra, abraçat fortament amb un munt de fanch y qu' am lo pés d' ell s' aplastá a son cos com si s' haguessin volgut unir per tota la eternitat. Aquella massa de fanch era l' obra en que treballava. A son costat lo cavallet tembat, las aynas escampadas; al entorn aquellas estatuas, espectadors muts y tristos, engendrats per aquell temperament extingit, y en los recons las arányaras filant am mes dalit teixint tristes gassas com si volguessin endolar aquell lloch de mort...

Una mena de fredor gelava l' ánima... tot mut... tot quiet... sols s' escoltava lo suay brunzit d' una mosca que presonera en una telaranyia, lluytava, per deslliurarse...

Reus 7 Septiembre 1899.

Anant de nit

D'un café flamenc.

A la fi, hem sortit d' aquell infern, mal anomenat café, més de quina maná lo cervell destrocit per lo rum-rum d' uns, el bilandretx d' altres, el soroll que produien plats i copes al dringar topan entarismats damunt las taules, l' ánima ferida per reflexions de fal-lagueres, omplena de tristors flagejada per les fíblassas qu' ha rebut al sear aquells ole ja badalls de gana, necessitats de la materia bruta y ignoble, reclams d' una alegría agre-dolça, d' una alegría mentida. Mirant i remirant, sens perdre un detall, he pogut apreciar la diferencia de fiscomies dels qu' entraven amb els que sortien; el contrast que presentaven; els qu' entraven en l' expressió de llurs rostres a bi veia l' expressió i l' energia propia del que te un ferm desitj que satisfar; els rostres dels segons eran enfosquits, apagat, respirava flama i llengua l' apatia propia del que te un desitj llarg temps contingut, satisfet en un moment.

Hai vist dones que feien contorsions i moviments molt estudiats, molt de fnm, molta claror, molt de negre; hai sentit cants molt estranys, vinguts de llunyanas terres, qu' am pro-feynes he pogut entendre, de gust raquític, si es que cants ne son un conjunt de vortes pobres i desahinadas.

Per aixó al ser-ne al carrer, lo par-ne amb aquell aire més pur, i trobar-me liure, no he pogut menys que respirar fort i ubriagar-me contemplant la celiestia.

Feble claritat s' emporta, amho callant los des-sombres de la nit, la foscoria; sens l' animació i la vida; fent nostre via, ens topan am quatre llozes, que hem vist ajeputs, més be qu' assentats a n' els banos d' aquell café; al passar per nostre costat, mitj endormiscats i malmirrosos, he sentit que deten preses de les dones, fuetejant-les a totes en general... al sentir-ho, no he pogut menys que recordar-me que ting mare....

RÓMUL SALLERES.

Reus 28 Agost, 99.

Si, no...

«Si» és que, donchs, m' agrada a mí l' escriure?
«No» ho puch negarho pas; provas n' he donas.
«Si» desde fa molts anys tinc publicadas
«No» se si cent cançons totes fent ríre.
«Si» a l' esperit fos fassil lo reviere
«No» dupto que escriuria encara buladas

«Si» cas no fossin he del tot rimades
«No» 'm mancaria gracia, mort, per viure.
«Si» 'm cansan, vosteds diuen, tantas lletras
«No» fentne ja altre cosa tot lo dia
«Si» no sucá al tinter, per fer quartetas?
«No» 'm cansa en aquest cas; me cansaria
«Si» ab tot y el cavilar, junt ab mas tretas,
«No» 'm dava lo magí, fassil pòesia.

LLUIS MATAS Y CARRÉ.

Contrast

Nota de viatge.

Posat de pit damunt la finestreta del vagó, aspiro l'ayre pur; mos pulmons, cansats del ayre viciat dels pobles grans, es revenen am l'ayre verge de nostres camps.

Lo compartiment meu va casi plé. Tot es tranquil·litat; la major part de la gent llegeixen diaris; solzament se ven interrompuda per unas riattillas fortes que se senten al compartiment del costat.

—¿Quí son aquestos?—pregunto a un senyor. —Deuhen ser estudiants que van a Barcelona.

—¿I tu?—pregunto a un altre. —Soy un pobre diable que va a estudiar a Barcelona.

Ens parém, cridan lo nom de la estació y torném a quedar am la primitiva calma.

S'obra la portella y puja gent. Una noya malaltissa acompanyada de sa mare puja am treball los esglaions del cotxe; l'ajudo a pujar.

—Sen aquí—li diu sa mare senyalandli l' costat meu—que no tindrás ayre.

—¿I tu?—pregunto a un altre. —Soy un pobre diable que va a estudiar a Barcelona.

La noya ha deixat escapar una tos seca; quan s'ha tret lo mocador de sos llavis hi havia unas gotas vermellas... es sanch.

Sento que la noya malalta ha deixat caure son cap demunt ma'espatlla.

—¿Qué tens filla?—li diu sa mare aixecantse.

Sento son alé a la meua cara y m'aparto inmediatamente pres de forta emoció.

—Agéintla—los hi dich elsantme, ab anem enllá.

—Es un desmay, no hi ha per.

Lo departament esta plé d'olors fortes d'éter y altres potingas. Guayto a la finestreta buscant l'ayre pur del camp. Mon ánima está plena de dolsa melangia.

Mes ¡qué sento!

Una riattilla forta, brutal, sarcástica... Son los estudiantes que van a Barcelona.

LLUIS ROBERT.

11 SEPTEMBRE 1714

Un any més lo rellotje del temps marca que 'ns foren arrebatadas per la brutalitat de la forsa unas llibertats sagradas que feyan de Catalunya una nacionalitat honrada, digne y rica.

Un any mes y en lo transcurs d'aquest, l'Estat, al que estém lligats, ha vist desapareixer del seu domini unas terras ricas y productivas que li donavan la brillantor que desgraciadament no li pot donar cap regió espanyola perque las hi ofega todas las iniciativas. Catalunya ab los insults dels butiflers polítics, ab l'abandono dels Poders centrals, ab las adulacions de la Fransa y ab son despertar sobtat, recorda avuy y ho recordan tots los catalans lo seu passat esplendor.

Catalunya, quina manera de pensar y sentir en las darreras guerras colonials es ben públich devant dels desastrosos resultats que han tingut pera Espanya, ha demanat respectuosament a aquest poder que ab tota la serietat deya que donava a Cuba la autonomia pera considerarla major d'edat sense que fos ni tant sols escoltada, sas antepassadas llibertats, per mes que disfressats de regeneradors en documents públichs afirmavan que seriam atesos.

No hem fet ni creyém se'n puga esperar res, mes com la rahó y la justícia sempre s'imposan tal vegada no vinguin dias com la fetxa que conmemorém pero estém convensuts que no trigará gayre en dias com lo de demá en onejar en tots los edificis la bandera que ni á Cavite ni á Santiago cubijava a ningú y ha quedat neta de tota taca.

CRÓNICA

Sessió del Ajuntament

Per haver sigut divendres dia de festa, no s'celebrá fins ahir sessió de segona convocatoria. Aquesta fou presidida per lo primer tinent d'Alcalde senyor Briansó, assistinthi 'ls senyors regidors següents: Amat, Jordana, Navás (E.), Navás (J.), Oliva, Pallejá, Sedó, Vallvé y Vergés.

Se llegeix l'acta de la sessió anterior que, després

un petit debat sons comptes de la Casa de Beneficencia, queda cada.

Lo B. O. no pres que interessi a la Corporació. Se dona com un ofici del senyor Director de la Escola Munióne dibuix en que s manifesta que quedan exposat públich los treballs dels deixebles d'aquella comanant la adquisició de materials indispensables a l' nou curs.

Se llegeixen comptes de particulars contra l' Ajuntament.

Lo senyor Sedó de la paraula pera demanar que quedin sobreaula durant vuit dias tots los comptes, original per aquest motiu, una discussió que ben bé s'hapogut evitar, la qual, a instancias del senyor S passa a votació quedant acordat seguir aprobant l'omptes com sempre s'ha fet y contra l' que demva l' senyor Sedó.

Se treu de no cuestió d' aigües de que tant necessitada n' está esta ciutat, al istiu al menys, acordantse a prop del senyor Navás (J), que l' senyor Inginyer m'ipal fassi un pressupost dels gastos que poden repar unas obras en la mina de Maspujols ab las quab creu-s' obtindria un augment d' aigües suficient p' l' consum.

Y, finalment, corda augmentar lo personal y carretons destinats la llimpiesa pública, interin lo contractista se pu preparar pera portar a cap com se requereix aquesvey.

Y s' aixeca la sió.

Ahir a la nit astirem a la renió que celebrá la Comissió executiva las vinents festes.

Donada la hora que sortirem de la mateixa no 'ns en podém ocup. Ho farém en la próxima edició.

Ahir al mitj-dien un cap del carrer de Santa Teresa hi caygué lvehí d' aquesta ciutat don Francisco Guasch y Peñó, causantse contusions de molta importancia.

Degut a la amallitat de nostre particular amic don J. Güell y Brader, podran nostres llegidors gaudir las bellas una «Intima» inédita de son fill Hortensi, que publuém en lloch preferent d' aquest número.

Aquesta nit tindrà lloch un ball ab música en la humorística societat «La Folla», situada en lo carrer de Sant Miquel, en lo mateix local que ocupava «La Sirena».

Pera l' dia primer d' Octubre s' anuncia la sortida a Lleyda d' un nou setmanari catalanista que s' publicará baix lo títol de «La Veu del Segre».

Lo sorteig de la Loteria Nacional que s' ha de cèllets al pren de 100 pessetas cada hñ, dividits en dècims a 10 pessetas. Los serán 650, importants 910000 pessetas.

En la societat «La Palma» tindrà lloch aquesta nit una esoullida funció teatral, quin programa lo componen la aplaudidíssima comedia «Cosas del oncle» y la bonica sarsuela «El ultimo figurín».

No daptém que s' veurá concorreidíssima.

Demá dia 11 de Septiembre, a las deu del vespre, l' Associació Popular Regionalista, de Barcelona, seguint la costum establerta d' ensá de sa fundació, celebrará una vetllada necrológica, dedicada als martirs de las llibertats arrebatadas l' any 1714.

S' estan practicant alguns treballs de decorat al palau episcopal de Barcelona.

La valenta agrupació catalanista de Sans fa poch admesa a la Unió y qual títol es «Los Segadors», tracta de celebrar la sessió inaugural lo 24 del corrent. L' acte revestirá gran importancia, tenint lloch ab aquest motiu diferentes festes en dita població. Serán invitadas a la solemnitat todas las asociaciones, agrupaciones y periódichs que forman part de la Unió Catalanista.

Continúan ab activitat los ensigs que la secció dramática del «Círcol Artístich Catalá» te d' algunas obras que s' posarán en escena lo diumenje próxim, las quals s' anunciarán oportunament.

Tenim entés que la secció lírica d' aquesta societat cantarà algunas de las pessas que té ja en estudi.

No hi ha dupte que 'ls periódichs madrilenys tenen una activitat pasmosa. Escriuhen al minut sobre la última impresió, y sas páginas sols donan cabuda a la actualitat. Pero aixó que en la part destinada a informació resulta indisputablement una ventatja, quan se tracta de comentar sobre cüestions més ó menos importants y delicadas, se troba exposat a fracassos de trascendencia proporcionada a la magnitud d' aquellas.

Quan aquí s' feu de moda lo problema del catalanisme, y en lo resto d' Espanya lo del regionalisme, digueren molts tonterías los periódichs de la Vila y Cort, que negan l' aigua y l' foch a las idees que no 'ls hi son simpáticas, y en cambi saben dedicar todas sas páginas als detalls de la «cogida» d' un torero. Voldríam, donchs, que tractantse d' un conflicte tan delicat com lo que acaban de suscitar alguns gremis de Barcelona, procurés la premsa de la Cort no agravarho llansantse a interpretacions y comentaris que sols poden ser formulats quan se coneixen be 'ls ante-

cedents y detalls del assumpto y s' ha medit detingudament sobre ells. Y aixó, en lo cas present, no poden haverho fet los periódichs de Madrid a tanta distancia d' aquella ciutat y en lo cort espay de vinticuatre horas.

Pero voldríam una altra cosa també, pel interés que 'ns inspira quant directament afecta a Catalunya. Voldríam que 'ls gremis, ab sa conducta, no donessin pábul a las expansions d' una part de la premsa, ávida sempre d' exagerar las actituts pera mantenir l' interés dels lectors. Obehir al estímulo d' infundats prejuicis, com sembla que s' havia intentat, es senzillament posarse en pugna ab la rahó y la justícia, y aquesta no pot inspirar cap simpatía a las personas serias.

¿No s' ha manifestat lo Govern disposat a emplear tots los recursos pera deixar a salvo 'ls interessos de tots? Donchs ¿per qué s' agita a la opióió sens esperar lo resultat definitiva de la gestió gubernamental?

¿Es que no hi ha a Espanya altres classes que las del Comerç y la Industria? ¿Es que las demés no son coparticipes dels mals que 'ns afligeixen? ¿Com, donchs, son las primeras las úniques que tractan d' imposarse?

Insistim en que es necessari no donar la rahó als diaris—no precisament ministerials—que aconsellan al Govern que adopti temperaments d' energia. Sería una llástima que hi hagués necessitat d' emplearla.

Lo número vinent de la notable revista «L' Atlántida», publicará íntegra la conferencia de don General Ginestá y Panset y las cartas que varen escriure a n' aquest algunas distingidas personalitats ab motiu del concurs obert per una societat de Barcelona pera cambiar la lletra del cant «Los Segadors».

Víctima de las feridas y contusions rebadas, ha mort lo subjecte que fou alcansat per lo tren en la partida de «Camarles», (Tortosa).

S' anomenava Francisco Melich, y habitava en lo barri de Remolins.

Los tociners de Tarragona han acordat comensar la matansa de tocinos lo 15 del actual.

Procedent de Mahó ha sigut conduhit a Barcelona un badell que ha oridat molt la atenció per la anomalia de tenir una pota devant a més de las que li corresponen.

L'esmentada bestia s' exposará al públich.

Lo discurs que llegirá l' ministre de Gracia y Justicia en la vinenta obertura dels tribunals, tindrà per lema: «L' individualisme en el Dret».

Sembla que ab motiu del conflicte entre 'ls industrials y l' Hisenda, los Presidents de las Societats que 'ns passat anaren a Madrid a entregar un Missatge a la Reyna demanant midas descentralizadas pera Catalunya, tractan de rennirse y tornar a Madrid pera conseguir lo concert económic y evitar lo conflicte tremendo que s' prepara en Villaverde y l' ministeri continuant en sa actitut intranzigent.

La Comissió Provincial de la Provincia de Tarragona, atenet a las indicacions de la Associació Artística Arqueológica barcelonina, ha acordat destinar la cantitat de cinchcentas pessetas pera realisar de moment las obras d' apuntalament y reparació necessarias en l' históric monastir de Poblet en l' indret en que aquest amenssa ruina. Aquest acord ser, de segur, molt ben rebut per todas las personas amants de la cultura del país, y es tant més d' aplaudir en quant no son las Diputacions sino l' Estat qui ve obligat a la conservació dels edificis que revesteixen lo carácter de monuments nacionals. Veurém si l' Govern se'n recordará al present d' aquesta obligació, y continuará la lloable iniciativa de la Corporació tarragonina pera proseguir en la restauració d' aquell cenobi que des tan grandiosa manera recordan nostras antigas glorias.

He sigut nomenat ordenansa, en concepte d' interin, en la Intervenció d' Hisenda d' aquesta provincia, don Joseph Roig Franquet.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferentes especies, puja a pessetas 1208'58.

Secció oficial

Centre Católich

Al dia 15 del corrent s' obrirá la matricula pera las classes següents: Instrucció primaria, Dibuix lineal, adorno y figura. Quinas comensarán lo primer d' Octubre de las 8 a dos quarts de deu del vespre. Doctrina Cristiana y preparació pera la primera Comunió, los diumenges de 3 a 5 de la tarde.

Pera ser atesos a ditas classes, que son completament gratuites, deuhen los aspirants tenir bona conducta, ser pobres y perteneixer a la classe obrera.

Reus 7 de Septiembre de 1899.—P. A. de la J. de G. Lo Secretari.—Francisco de P. Bertrán.

Registre civil

del dia 7 y 8 de Septiembre 1899

Naciments

Elvira Roig Pamies, de Francisco y Elvira.

Matrimonis

Salvador Constantí Barbonés, ab Teresa Gaspa Es-

Defuncions

Maria Figueras Creixell, 32 anys, Camí de Terra-

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Sant Nicolau.

CULTS RELIGIOSOS

Santuari de Nostra Senyora de Misericordia

Avuy a las non se celebrará lo solemne ofici

Avuy a dos cuarts de 8 del matí tindrà lloch la co-

Sant de dema.—Sant Jacinto.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d'

Table with 3 columns: Location, Price, and another Price. Includes entries for Interior, Exterior, and Paris.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la

Table with 3 columns: Location, Price, and another Price. Includes entries for Interior, Exterior, and Paris.

Anuncis particulars

VERDADERA GANGA

Se ven la casa propia de don Salvador Navarro,

COLEGI DE D.ª MAGDALENA MARTORELL

Inmaculada Concepció de Maria

Lo 15 del present mes quedarán obertas las classes co-

Colegi de senyoretas

DIRIGIT PER D.ª MARIA CORTINA

Nostra Senyora de Misericordia

Lo dia primer d' Octubre s' obrirà aquest nou centre d'

Arrabal Santa Agna, núm. 45, segon pls

LA ELECTRA REUSENSE

Per rahons fàcils de comprendre, la societat «Gas

fluit elèctric. Comprehentho aixís nostra Societat, sa

Aspesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reusense»

Table with 3 columns: Lamp type, Price, and another Price. Includes entries for 5, 10, 16, and 25 bujias.

En quant a las instalacions se fan desde avuy en

Ab lo favor que 'l públich nos dispensa res temer,

Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reusense»

COLEGI DE SANT PERE DE REUS

DIRIGIT PER PARES RELIGIOSOS

FILLS DE LA SAGRADA FAMILIA

Aquest Colegi admet pera la ensenyansa, alumnos in-

Los preus generals d' ensenyansa son:

Per cada assignatura de segona ensenyansa, 5 pes-

Resultat obtingut en los exàmens de 2.ª ensenyansa

Premis y mencions obtingudas en las oposicions

Alumnos que han obtingut lo grau de Batallier

Lo dia primer de Septiembre quedarán obertas las

Reus 24 d' Agost de 1899.—Lo P. Director.

Telégramas

Madrid 9. Lo pressupost pera las obras de defensa y artillat

—Se considera resolta la qüestió entre 'ls taberners

—A Oporto regna extraordinaria agitació.

Per ara no han ocorregut serios trastorns, pero 's

—Aviat sortirà de Manila 'l barco espanyol encà-

—Diuen de Bilbao que 'l canoner «Magallanes»

Lo Consell de guerra ha dictat veredictes de culpa-

Ha sigut dictada la sentència per cinch vots con-

Diversions públicas

CIRCO ECUESTRE FEJOO

Situat devant l' Hospital Civil

COMPANIA ECUESTRE, GIMNASTICA, ACROBATICA Y MIMICA

Entrada general 2 rals. Mitjans entradas para noys fins

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució

ELECTRA REUSENSE

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrarà forsa motris ab ELECTRO-MOTORS

En aquestas oficinas se facilitarán cuanta classe de datos

DOCORT ETERN

Pera 'l dia 2 de Novembre próxim, se venen

LAPIDAS MORTUORIAS

de marbre, de varias classes y colors, ab un

50 PER 100 DE REBAIXA

y 's graban las inscripciones de las mateixas, en mate,

Taller de marbres de E. VILA

LLOVERA, 23.—REUS.—LLOVERA, 23.

NO CONFONDRES

Gran varietat en ximeneas, lavabos, fonts; picas de marbre a preus molt reduhits.

